

Vergaderjaar 1985–1986

19436 (R 1303)

Douaneovereenkomst inzake de tijdelijke invoer van pedagogisch materiaal, met Bijlage; Brussel, 8 juni 1970

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 3 maart 1986. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba te kennen worden gegeven op uiterlijk 2 april 1986.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 26 februari 1986

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 8 juni 1970 te Brussel tot stand gekomen Douaneovereenkomst inzake de tijdelijke invoer van pedagogisch materiaal (Trb. 1971, 122).²

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 3 maart 1986 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3), GW 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de Bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

De onderhavige Overeenkomst is tot stand gekomen onder auspiciën van de Internationale Douaneraad te Brussel met medewerking van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) en is qua opzet gelijk aan de op 11 juni 1968 te Brussel tot stand gekomen Douaneovereenkomst inzake de tijdelijke invoer van wetenschappelijk materiaal (Trb. 1969, 130, laatstelijk Trb. 1970, 180), waarbij het Koninkrijk der Nederlanden partij is (zie ook kamerstukken II, 1969/70, 10 722).

De Overeenkomst beoogt de tijdelijke invoer van pedagogisch materiaal, vrij van rechten en belastingen en vrij van invoerbepalingen en -verboden, mogelijk te maken ten behoeve van zogenaamde «erkende instellingen» (gedefinieerd in artikel 1, onderdeel (a)).

Het belang van deze Overeenkomst is, dat zij een aanvulling vormt op de reeds bestaande Overeenkomst inzake de invoer van voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard, welke op 22 november 1950 te Lake Success tot stand kwam (ook wel genoemd de «Overeenkomst van Florence»; Trb. 1953, 117, laatstelijk Trb. 1978, 87).

Deze Overeenkomst is aangevuld met een Protocol (het zogenaamde «Protocol bij de Overeenkomst inzake de invoer van voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard») met Bijlagen (Trb. 1980, 118, laatstelijk Trb. 1981, 185). Dit Protocol, ook wel «Protocol van Nairobi» genoemd naar de plaats waar in 1976 tijdens de 19e Algemene Vergadering van de UNESCO overeenstemming werd bereikt over de inhoud ervan, geeft onder meer uitbreiding aan de in de Overeenkomst geregelde definitieve vrijstellingen van douanerechten en andere invoerheffingen bij de invoer van goederen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard. Gezien het karakter van de regelingen in de Overeenkomst van Florence en het Protocol, wordt daarin niet de eis van wederuitvoer gesteld.

De Overeenkomst en het Protocol gelden voor het gehele Koninkrijk.

Bij de toepassing van de Overeenkomst van Florence bleek echter al snel dat niet alle bij de Internationale Douaneraad aangesloten landen van mening waren dat, indien op grond van de Overeenkomst een *definitieve* vrijstelling kan worden verleend, in elk geval ook de minder vergaande *tijdelijke* vrijstelling zou moeten kunnen worden verleend. Een standpunt dat wel door onder meer Nederland werd ingenomen.

Daarnaast had de praktijk aangetoond dat het noodzakelijk was om het aantal gevallen, waarin tijdelijke vrijstelling voor de betrokken goederen kan worden verleend, uit te breiden. Teneinde derhalve te voorkomen dat de tijdelijke invoer van pedagogisch materiaal zou worden onderworpen aan de betaling van rechten en belastingen, in gevallen waarin daartoe geen aanleiding bestaat, werd in het kader van de Internationale Douaneraad besloten over te gaan tot het sluiten van de thans voorliggende Overeenkomst.

In tegenstelling tot de Overeenkomst van Florence en het daarbij behorende aanvullend Protocol uit 1976 bevat de onderhavige Overeenkomst inzake de tijdelijke invoer van pedagogisch materiaal een ruime definitie van het begrip «pedagogisch materiaal». Hieronder wordt verstaan elk materiaal dat wordt gebruikt voor onderwijs of beroepsopleiding en met name de instrumenten, apparaten, machines en hun toebehoren, opgenomen in een niet-limitatieve lijst welke als bijlage bij de Overeenkomst is gevoegd. De in de Overeenkomst bedoelde erkende instellingen zijn openbare of particuliere instellingen voor onderwijs of beroepsopleiding, welke voornamelijk niet-winstgevend doeleinden nastreven en die toestemming hebben van de bevoegde autoriteiten van het land van invoer om pedagogisch materiaal tijdelijk in te voeren. Tevens wordt de vrijstelling uitgebreid tot reservedelen en gereedschappen benodigd voor dit materiaal en wordt het begrip rechten en belastingen bij invoer ruimer gedefinieerd.

In 1974 is de Overeenkomst onderwerp geweest van EG-overleg. Dit heeft toen geleid tot de afspraak de Overeenkomst niet te bekrachtigen (en derhalve nog niet aan de goedkeuring van de Staten-Generaal te onderwerpen) voordat in EG-verband een verordening ter zake tot stand zou zijn gekomen.

Inmiddels is de desbetreffende communautaire regeling tot stand gekomen. Deze regeling is vastgesteld bij de Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer (PbEG L 376) en de Verordening (EEG) nr. 1751/84 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 13 juni 1984 tot vaststelling van enige nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad betreffende de regeling «tijdelijke invoer» (PbEG L 171). Op grond van de genoemde verordeningen zou deze communautaire regeling van toepassing worden met ingang van 13 juni 1985. Deze datum is evenwel uitgesteld tot 1 januari 1986, aangezien de beoogde overeenkomstige richtlijn met betrekking tot de omzetbelasting niet op een zodanig tijdstip kon worden vastgesteld, dat deze gelijktijdig met de regeling voor het invoerrecht van toepassing zou worden. Een en ander is geschied bij respectievelijk de Verordening (EEG) nr. 1620/85 van 13 juni 1985 van de Raad van de Europese Gemeenschappen tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3599/82 betreffende de regeling tijdelijke invoer, voor wat betreft de datum van tenuitvoerlegging (PbEG L 155) en de Verordening (EEG) nr. 1637/85 van 17 juni 1985 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 1751/84 tot vaststelling van enig nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad betreffende de regeling «tijdelijke invoer».

Inmiddels is bij de Zeventiende Richtlijn, nr. 85/362/EEG, van 16 juli 1985 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake omzetbelasting-Vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde bij de tijdelijke invoer van andere goederen dan vervoermiddelen (PbEG L 192) de overeenkomstige regeling voor de omzetbelasting vastgesteld. Deze regeling zal eveneens met ingang van 1 januari 1986 van toepassing worden. In verband hiermede kan de Overeenkomst van 1970 thans aan de goedkeuring van de Staten-Generaal worden onderworpen.

Verwacht mag worden dat ook de overige Lid-Staten van de Europese Gemeenschap binnen afzienbare tijd partij zullen worden bij de Overeenkomst.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal de Overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in art. 25 a, derde lid, onderdeel b, van de Wet op de Raad van State.